

derud, hvor mennesker bor. Så kunne de måske bruge vejene i begge retninger både morgen og aften.

Og der er faktisk et eksempel på, at embedsmænd også kan have lyse øjeblikke. Der er en embedsmand, der i landsplanredøgørelsen på side 74 har skrevet, at Danmark har en veludbygget infrastruktur; det er ikke udbygningen, men anvendelsen af infrastrukturen, som er afgørende for udviklingen af en mere effektiv og miljørigtig transport. Derfor ønsker regeringen i højere grad at sætte fokus på spørgsmålet om, hvordan den allerede eksisterende infrastruktur kan anvendes mere effektivt og miljørigtigt. Et skifte fra at prioritere en yderligere udbygning af infrastrukturen til i højere grad at fokusere på anvendelsen af infrastrukturen kan sikre en mere effektiv transport til gavn for miljøet.

Det er kloge ord, og de er smuttet forbi ministeren, eller også er der ingen af regeringens medlemmer eller socialdemokratiske politikere, der har fundet ud af, hvad det betyder. Men det er da imponerende, at der er embedsmænd, der kan få lov til at skrive sådan noget klogt noget her. Vi håber, at det går op for politikerne engang, så de gør noget ved det også.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så har hr. Svend Erik Hovmand ønsket ordet som privatist, som det hedder i sproget herinde.

Svend Erik Hovmand (V):

Venstres ordfører, hr. Harald Kjøller, sagde, at han håbede at ministerskiftet varslede en ny tid. Jeg vil gerne føje til de kloge ord, at det er et håb, som hele Venstres folketingsgruppe deler.

Da jeg for 25 år siden skrev en bog, der hedder »Det nære samfund«, havde vi et håb om, at Socialdemokratiet ville begynde at ændre holdning, væk fra det centralistiske og over til det mere decentrale. Det håb bundede sig i en forespørgselsdebat, som vi havde på det tidspunkt, hvor regeringen Anker Jørgensen overlevede med en enkelt stemmes flertal i spørgsmålet om decentralisering eller centralisering. Regeringen overlevede kun, fordi man til allersidst, langt ud på aftenen, fik SF med på en dagsorden, som i virkeligheden sagde det samme som vi andre, nemlig at man skulle decentralisere udviklingen.

Da håbede vi så på, at det var et nyt signal fra Socialdemokratiet, men det håb er desværre bristet utrolig mange gange.

Jeg skrev eksempelvis et brev til statsministeren, en lille nytårshilsen i begyndelsen af sidste år, 1999, og sagde til ham: Kære statsminister, nu er chancen her. Nu er chancen her for at opfylde mange af de løfter, som statsministeren og skiftende ministre har givet til yderområderne i Danmark. I året 1999 skal regeringen tage stilling til seks-otte forskellige statslige institutions placering. Det er Måltidets Hus, det er IT-centret, det SMV-centret, det er et statsfængsel osv. osv. – otte institutioner. Jeg håber nu, sluttede jeg så, at regeringen, statsministeren, vil leve op til de mange løfter, man har givet til udkantsområderne.

Hvad er der sket? Der er desværre sket det, at Måltidets Hus er blevet placeret i København, at IT-centret er blevet placeret i København, osv. Og når man så går den enkelte fagminister på klingen og spørger: Hvorfor? Ja, så får man det svar: Ja, i princippet er vi enige om, at vi skal lægge det ud, og at det bør decentraliseres, men lige præcis i denne her situation kan vores vanskeligheder kun løses ved at osv.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at det ikke bare er tilfældet med de gerninger, som ikke er blevet gjort i 1999; det fortsætter jo desværre. Tag hele diskussionen om KVV, altså spørgsmålet om undervisningens placering. Tag hele spørgsmålet om Told og Skat. Hvad var det, der skete med Told og Skat? Carsten Koch, som nu ikke er her mere, gennemførte en centralisering ud over alle grænser. Hvad var det, der skete med Levnedsmiddelkontrollen? Tilsvarende, også centralisering.

Hvad vil der ske omkring domstolene? Hvad vil der ske omkring politikredsene? Vi vil dér opleve den samme centralistiske linje fra Socialdemokratiet. Jeg håber det ikke, og derfor deler jeg til fulde det ønske, som Venstres ordfører formulerede, da han sagde, at vi håber meget i Venstre, at ministerskiftet nu varsler en ny tid for Danmark.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Omkring det tidspunkt, da jeg blev medlem af Folketinget i 1988, lå der fra den daværende borgerlige regering en redegørelse, der hed »Udflytning af statsinstitutioner«. Den var på, hvis jeg husker ret, et halvt hundrede sider. Og jeg vil godt bede hr. Svend Erik Hovmand, der, forstår jeg, startede denne her debat for 25 år siden, og som har været understøttet af en borgerlig regering i 10 år, nævne mig fem eksemp-